

tam se plynščascho, a kaš te huščki šebe rady newě-
žechu. How neběšcho žedna poβkušnosć wězej, kuždy
gaňascho, zož kšchěšcho, zynascho, zož se jomu spomně.
„My šmy pscheražone!“ wołachu te wojaki. „Žo jo
našch probiant? žo šu te generale? My pojžomy
k winikoju!“ Pla zeršwe stojischo ten probiantmějstač,
hobstupjony mot grošeznych mužow. Won płačascho a
wołascho: „Ja ga nejšom niz křydnuč! ja šom hob-
šchužony! Pytajscho šebe radu pla tych burjow!“ —
Tak bu pschikasane, až kuždy gospodáč dejač ned pjaž
topišch a kšeba napjaž tak wele ač možno — s lubosći
ša wošchzojšku! To se šta. Na drugi žen buch u ned
žajtšcha furadžiry do hokołnych wšow hupošłane, a te
šdušchone wojaki křydnuch u šašej ducha.

Franzojski wojak.

We franzojskem wojnstwe, kaž jo tudy posuachmy,
neběšcho mot poβkušnosći žedno grono. Saptedka
to newižechmy. Ako pač jich towsynty gromaže běchu,
běda, kaše škaseňe! Woni šami kašnuch u: Žo my
šmy? šanunowy Futter ša wošchzojskeje zescž! A ša
tym teč běchu jich statki: žrěšche, křortowaňe, křostkowaňe,
kšesche, šmėch, ňerodne šchtuzki! Kuždy hugbašcho, zož
kšchěšcho; woni chojžachu s lagwa (logora), zož kšchěchu,
pschizėchu, dyž kšchěchu. Šmača wojak huščka, zo to
jog nastupa? Pschizė hufas, wojak se šmjascho. Tak
zynach u tež te huščki mjasny šobu, až ku generalu;
žeden ňezynascho šwoju połnu βkušnosć. Na 3.
aug. maršchowachu předne Turkoše do jšy; šchykno